EVENIMENTE - FAPTE - COMENTARII DIN PROVINCIE

Activitatea sportivă la Cernăuţi

Evenimentele sportive ale sezonului de primăvară

Returul campionatului districtual. Problema arbitrilor la Cernăuţi

CERNAUŢI 17. — Sezonul sportiv de primăvară începe peste câteva zile după o pauză îndelungată, în decursul căreia nu s'a înregistrat la Cernăuţi nici un eveniment sportiv.

Până Duminică, echipele locale şi-au continuat antrenamentul de sală şi abia acum au putut eşi, pentru prima dată, pe teren.

Duminică 21 c. se deschide sezonul oficial al anului 1937 cu un joc de football în cadrul «Cupei României», care se va disputa între echipele Jahn şi Textila Iaşi.

Primul antrenament pe teren, care s'a făcut Duminică, a fost de mare importanţă pentru echipele locale. Până la campionat, vor avea loc jocurile de restanţe în cadrul campionatului diviziei B., şi totodată echipele locale divizionare şi districtuale se vor pregăt intens pentru începerea luptelor de campionat.

Interesul deosebit pe care îl are sportul balonului rotund la Cernăuţi va prilejui în acest an multe jocuri interesante, fiind pe primul plan matchurile de retur al diviziei B. şi celelalte jocuri. Afară de aceasta, districtul de football pregăteşte un program deosebit pentru anul acesta, pentru organizarea unei serii de jocuri internaţionale. In acest scop au început tratativele cu forurile competente din Polonia, pentru angajarea unor jocuri la Cernăuţi şi în Polonia.

In afară de programul footballistic, vom avea şi alte evenimente sportive atletice, etc., care se vor desfăşura în localitate. Liga regională de atletism pregăteşte cu multă atenţie programul de primăvară, care se va inaugura la începutul lunei Aprilie.

PRIMELE ANTRENAMENTE

Antrenamentul pe teren al echipelor de football a început Duminică. Am avut ocazia să vedem toate echipele la lucru. Pentru prima oară în acest an, Duminici trecută s'au disputat jocuri de football la Cernăuţi.

Pe terenul lui «Jahn», a avut loc un match de antrenament între prima echipă a lui Jahn şi C. F. R., iar pe teren propriu, Dowbuş s'a antrenat cu Borochow. In afară de aceste două jocuri de antrenament au mai avut loc şi antrenamentele echipelor cari s'au restrâns numai la antrenamentul de condiţie

DRAGOŞ VODA IN MARE FORMA

Echipa fruntaşă din Cernăuţi «Dragoş Vodă», a făcut Duminică un amplu antrenament pe teren sub conducerei antrenorului Robert Winsler, care s'a declarat complect satisfăcut de forma băieţilor.

Cu ocazia acestui prim antrenament s'a putut face constatarea că Dragoş Vodă se află în actualul sezon, într'o formă excepţional de bună. Toate compartimentele echipei, au dat satisfacţie şi putem de pe acum, că, în actualul sezon Dragoş Vodă va juca un rol mare în campionatul diviziei B.

In acest scop echipa se pregăteşte cu mult tact pentru jocurile pe care le va avea de susţinut.

CAMPIONATUL DISTRICTUAL

In ultma şedinţă a districtului de football s'a întocmit programul returului campionatului districtual care va începe în aceiaşi zi ca şi cel al diviziei B. Returul campionatului districtual va prlejui în acest sezon o luptă aprigă între echipele din seria A. şi B.

Programul se prezintă precum urmează:

Seria A.

4 Aprilie: Borochow — Victoria, Muncitorul — C. F. R., Wawel — Meseriaşul.

11 Aprilie: C. F. R. — Borochow, Meseriaşul — Muncitorul, Macabi-Wawel.

18 Aprilie: Victoria — Macabi, Meseriaşul — C. F. R., Wawel — Muncitorul.

25 Aprilie: Muncitorul — Victoria Borochow — Wawel, Meseriaşul — Macabi.

9 Maiu: Victoria — Meseriaşul, Wawel — C.F.R., Macabi — Borochow.

16 Mai: C.F.R. — Victoria, Macabi — Muncitorul, Borochow — Meseriaşul.

23 Maiu: Victoria — Wawel, Muncitorul — Borochow, C.F.R. — Macabi.

Seria B.

4 Aprilie: Textila—Solar, Avântul — Unirea, Luceafărul — Jandarmi.

11 Aprilie: Unirea — Solar, Jandarmi — —Avântul, Textila — Luceafărul.

18 Aprilie: Solar — Jandarmi, Luceafărul — Avântul, Textila — Jandarmi.

25 Aprilie: Textila — Avântul, Unirea — Jandarmi, Solar — Luceafărul.

9 Mai: Jandarmi — Textila, Solar — Avnâtul, Luceafărul — Unirea.

PROBLEMA ARBITRILOR

Un trist capitol în sportul cernăuţean este problema arbitrilor.

De un an de zile, se află în fruntea districtului de arbitrii o comisie interimară, care acum a fost dizolvată, numindu-se din partea ligei de Est, o altă comisie interimară, în a cărei frunte se află d. Tase Protopopescu, ca preşedinte..

Dat fiind că d. Protopopescu este un arbitru tânăr, care abia anul trecut a trecut examenul de arbitru districtual şi d. Ion Mihăilescu, care se află de mai mulţi ani în fruntea districtului de arbitri şi care a fost condus de d-sa spre deplina mulţumire, a fost înlocuit de un arbitru tânăr, acest caz a dat prilej la diferite fricţiuni în sânul arbitrilor locali.

La Vulpoi... Vulpoi şi jumătate...

Continuare din pag. I-a

Anul trecut a câştigat prima repriză şi... Rallyul. Anul acesta, repriza doua a rămas strălucit în posesia organizatorilor...

Dar, în 1936, principala probă a clasamentului consta într'un fel de parcurs acrobatic, comportând un «8». După multe luni de încercări preliminare, Cristea a reuşit să-şi echipeze maşina cu o comandă de frânaj de aşa manieră că la fiecare viraj al «8» roţile din spate ale maşinei depanau, ceeace facilita o întoarcere foarte scurtă.

Acest procedeu consista în a bloca cele două roţi situate în interiorul virajului şi de a lăsa mai libere roţile exterioare.

Natural, acest dispozitiv particular n'a fost utilizat decât după sosirea la Monte Carlo, funcţionând de o manieră pe cât de simplă pe atât de ingenioasă.

Şi acest lucru Cristea l-a reuşit de o manieră netă în proba specială, cucerind astfel victoria finală a Rally-ului.

Vă puteţi imagina fără greutate capul organizatorilor cari se forţau să dea Rally-ului un dublu caracter: de sportivitate pentru conducători şi de technică, pentru maşini. Ajungând la acest rezultat, pe care singurul progres realizat pentru mărirea siguranţei de mers a maşinei câştigătoare a fost de a reuşi să facă ca la cea mai mică apăsare de frână, maşina să se întoarcă ca o sfârlează, organizatorii nu păreau prea satisfăcuţi.

Pofta vine însă mâncând. Cristea încearcă să găsească pentru anul acesta un dispozitiv convenabil, la o probă care comportă demaraj, frânaj şi iar demaraj — toate acestea în linie dreaptă.

După lungi experienţe, al ajunse la concluzia dublării roţilor din spate.

Dar cum să facă să accepte acest dispozitiv, organizatorii, când regulamentul impunea maşinei strict de serie.

De altfel, este impus ca lăţimea aripilor trebue să fie astfel că nici o parte a roţilor să nu depăşească marginea laterală a aripei.

După un copios schimb de scrisori cu organizatorii, dublarea roţilor a fost autorizată «în cazuri excepţionale, zăpadă, etc.».

CE SPUNE CRISTEA

Şi iată-l pe Cristea ajuns la Monte Carlo cu roţi dublate.

Să-l ascultăm:

— Cum ultima sută de kilometrii trebuia parcursă exact cu 50 de kelometrii la oră (cu control secret) am fost în imposibilitate să mă opresc pentru a demonta un dispozitiv pe care îl adoptasem din precauţiune.



PETRE CRISTEA

Pentrucă nimic nu-mi indica că între Avignon şi Monte Carlo nu pot întâlni obstacole excepţionale.

— Bine, mi-au răspuns organizatorii, dar atunci ai 6 puncte de penalizare, pentrucă aripile din spate nu acoperă toată lăţimea roţilor dublate.

— Atunci, să le scot!

— Dacă vrei, n'ai decât, dar în acest caz te penalizăm cu 10 puncte pentru reparare în interiorul parcului închis.

Şi Cristea, handicapat cu 6 puncte, a reuşit — cu roţile dublate — al doilea timp al probei de clasare ceeace l'ar fi făcut să câştige Rally-ul. (*Concurentul care a realizat cel mai bun timp fusese şi el penalizat cu 3 puncte*). *Cele 6 puncte de penalizare l-a clasat pe Cristea tocmai în locul 7.*

In acest match româno-monegasque Cristea a fost de astă dată învins de adversarii săi: d-nii Anthony Noghès şi Francois Dureste.

Ştiri din Galaţi

„Glori aC. F. R." va juca Joi 18 Martie a. c. revanşa amicală cu Franco-Română. Intâlnirea va avea loc pe terenul triunghiular din valea grădinei publice.

Foştii jucători ai „Unirei Tricolor" activează la toate grupările gălăţene.

Astfel la D. V. A. găsim pe Jarcă, Naciu şi fraţii Dimitriu. La Glocia C. F. R. pe Pascal, Nistor şi Damian Aurel. Metalosport are pe Russu, Theodorescu, Vretoss, Avram, Stamate şi Braufman, iar la „Ermis" activează Tatole şi Iorga Vasile, fără să mai vorbim de celelalte elemente care sunt pela Macabi şi S. S. Doc.

Programul districtului Cluj

CLUJ 17. — Districtul Cluj şi-a întocmit programul matchurilor din returul de primăvară, care va începe la 28 Martie.

MARTIE 28

Echo—Turnătoria.
Napoca—Haggibbor.
Ciusc—Avram Iancu.

APRILIE 4

Unirea—Echo.
Reuniunea—Ciusc.
Haggibbor—Turnătoria.

APRILIE 11

aHggibbor—Ciusc.
Turnătoria—Unirea.
Reuniunea—Napoca.
Echo—Avram Iancu.

APRILIE 18

Ciusc—Unirea.
Avram Iancu—Napoca.
Echo—Reuniunea.

APRILIE 25

Reuniunea—Haggibbor.
Unirea—Avram Iancu.
Napoca—Echo.
Ciusc—Turnătoria.

MAI 2

Avram Iancu—Haggibor.
Ciusc—Echo.
Unirea—Napoca.
Reuniunea—Turnătoria.

MAI 9

Turnătoria—Napoca.
Haggibbor—Unirea.
Avram Iancu—Reuniunea.

MAI 16

Napoca—Ciusc.
Echo—Haggibbor.
uTrnătoria—Avram Iancu.
Unirea—Reuniunea.

La 10 Aprilie la Slatina Zaharia Vişinoiu-Gh. Lungu

La 10 Aprilie la Slatina, în organizarea asociaţiei A. C. T. se va desfăşura o reuniune mixtă al cărui cap de afiş va fi matchul între profesionistul Zaharia Vişinoiu şi amatorul Gh. Lungu care boxează cu autorizaţia F. R. Box.

CICLO-CROSS

Traversarea Brăilei

Centrul ciclist brăilean are în curs de pregătire o mare competiţiune: ciclo-cross-ul pentru traversarea Brăilei.

Regia acestei alergări o va deţine una din grupările brăilene, cursa urmând să se desfăşoare în cursul lunei Aprilie.

Alergarea se va bucura de numeroşi participanţi şi este foarte probabil, că vor fi invitaţi şi câţiva aşi din Capitală.

Sosirea va avea loc pe stadionul oraşului în cadrul unei frumoase reuniuni.

Vom reveni la timp cu amănunte.

Cronica Călăraşilor

CALARAŞI 17. — Am mai vorbit şi în alte ocazii de starea jalnică a sportului local, stare isvorâtă din lipsa de sprijin şi din ambiţiile mari a celor mici şi nechemaţi cari au găsit necesar să bareze căile bune — trasate de cei indicaţi — cu prezenţa lor nedorită de nimeni. Sunt ani de când am prevăzut starea de azi şi din nenorocire, lucrurile s'au înfăptuit întocmai nelăsând — celor cu capu 'n nouri — nici o nădejde de redresare spre culorile atinse în ani cam depărtaţi. Iniţiativa şi puterea de muncă a fost sugrumată iar azi cări nu le-a mai rămas decât regretul lipsei de apreciere se chircesc şi abia îndrăsnesc să ridice ochii spre oamenii de bine spre înfăptuitorii gloriei de altă dată

Am găsit necesar să ne sesizăm şi de astă dată şi ca unii ce încă intrezărim o rază salvatoare, am căutat să cercetăm fapte şi posibilităţi. Nu ne va permite spaţiul, vom reveni însă în alte numere.

In aceste împrejurări am luat drumul intâlnirei celor cari pot şi vreau să facă sport şi — ca să fiu sincer — acest drum nu mi-a fost greu de parcurs. Distinsa personalitate a d-lui maior C-tin Şeicănescu mi s'a impus dintru început Desigur, împrejurare fericită şi nici că se putea o alegere mai nimerită încât, profitai de faptul că s'a întors dela campionatul naţional de bobsleigh spre a obţine un interview acestui sportiv de rasă, care, auzind de ce-i vorba nu s'a sfiit să mi-o spună răspicat:

DE VORBA CU D. MAIOR ŞEICANESCU

— Nu-mi place parada — deşi-i militar — am însă o deosebită consideraţie pentru Gazeta Sporturilor ziar serios şi excelent informat şi condus şi ca atare, stau la dispoziţia dv. cu cea mai mare plăcere.

— N'aţi putea să-mi spuneţi de când practicaţi bobul? — sportul dv favorit.

— Am început bobul cam prin anul 1921 fiind cu garnizoana în oraşul Braşov; chiar în timpul războiului făceam planuri de construcţii de modele proprii, ca orice copil, încă de la prima zăpadă, distrugeam — spre disperarea părinţilor — toate lăzile şi lemnele cari le găseam prin magazie, spre a construi fel şi fel de târlii.

M'a obsedat încă de autnci acest sport şi nu am aşteptat decât trecerea anilor ca să-l practic serios.

— In ce împrejurări aţi plecat anul acesta la Sinaia pentru concursuri?

— Domnul general Dumitriu Haralamb, un mare animator al tuturor acţiunilor frumoase şi sprijinitor al sporturilor, aflând că practic acest sport, a luat iniţiativa de a organiza o echipă de bobsleigh având ca echipieri ofiţeri din brigada X artilerie.

De altminteri aceasta era şi dorinţa mea şi încă de la căderea zăpezii am început pregătirile şi strângerea fondurilor. Profit de ocazie să mulţumesc pe această cale d-lui general şi tuturor concetăţenilor mei cari m'au sprijinit pentru organizarea echipei.

— Ce părere aveţi despre sporturile de iarnă şi mai ales despre sportul bobului?

— Socotesc sporturile de iarnă ca cea mai măreaţă manifestare fizică a corpului uman — în ciuda elementelor naturii — acţiune ce se desfăşoară în mijlocul albului imaculat a zăpezii aaerului azonat şi limpezit prin primii fulgi de zăpadă; prin practicarea lor, pe lângă binefacerea fizică se obţine şi o accentuată reconfortare a nervilor şi o întărire sufletească, dându-ne speranţe şi rezistenţă în lupta trepidantă a vieţei.

— Ce impresii ne puteţi împărtăşi de la concursurile din acest an?

— In ce mă priveşte personal, mă pot lăuda că nu m'am răsturnat niciodată şi am ferma convingere că, cu un bun antrenament progresiv, acidentele pot fi evitate complect. Echipagiul meu s'a comportat admirabil — pentru care nu am decât cuvinte de laudă...

O singură dată (adaogă zâmbind) am fost în mare pericol însă, am fost salvat în ultimul moment de brevetarul meu locotenentul Dumitraşan D. (un eminent sportiv adăogăm noi). Lucrurile s'au petrecut cam aşa (şi se se scutură ca după o viziune urâtă!):

Atacam virajul mare în formă de S supranumit virajul morţei. Din cauza gheţei, frâna nu a funcţionat normal inaintea virajului, aşa că a trebuit să mă arunc în viraj cu toată viteza câştigată — aproximativ 100 km. pe oră. Bobul s'a angajat vertiginos pe viraj (un zid de ghiaţă înalt de 6 metri) şi refuza să vireze cu comanda care i-o dădusem iniţial. Ajuns la limita virajului, am raţionat fulgerător că dacă nu măresc bracajul (întoarcerea volanului) urma să sar peste taluz şi peste pădurea de brazi. Am bracat instantaneu cu toată iuţeala pe care o permitea nervii motori însă puţin cam brusc, ceeace a provocat o derapare a cozii bobului care acum se îndrepta ameninţător spre tribuna spectatorilor!... Am auzit în acest moment numeroase ţipete în public şi mi-am dat seama că situaţia în care mă găseam nu era tocmai plăcută! Am dublat eforturile, având cu orice preţ ambiţia să scap neatins!.. Infrigurare... când.. brekerul face manevra salvatoare! Ridicându-se din poziţia cu capul în jos, în partea opusă, lipsit de taluz, îmi dă posibilitatea să redresez bobul...

In momentul următor, bobul se îndrepta sprinten ca o săgeată spre gura tunelului pentru a ataca a doua buclă a virajului... (îşi şterge fruntea emoţionat)... eram salvaţi!

— Ce părere aveţi de accidentul locot. Budişteanu?

— Indiscutabil locotenentul Budişteanu este un bun bobeur, al cărui curaj nu cunoaşte margini. Intâmplător mă găseam la virajul mare când bobul s'a răsturnat şi cred că situaţia bobului locotenentului Budişteanu are multă analogie u situaţia în care m'am găsit eu, cu deosebirea că reflexele mele au fost mai rapide şi experienţa mai mare aşa că, am putut salva situaţia. Budişteanu, de altfel, a avut neşansa să fie la concursuri după şedere de o lună în spital, deci cu o slăbire fizică şi nervoasă, ceeace l'a împedecat să-şi arate adevăratele calităţi.

— Cum s'a comportat materialul pe care l'aţi avut, şi pârtia de alergat?

— Bobul meu «Viscolul» deşi de o linie foarte elegantă a lăsat mult de dorit în ceeae priveşte alunecarea pe ghiaţă şi zăpadă. Profilul patimei era defectuos construit atât transversal cât şi longitudine. Din această cauză regulat întârziam cu âteva secunde în urma adversarilor mei — cari aveau boburi moderne cu patină de nikel-crom.

Echipajul meu boba la disperare şi deşi ne aruncam în viraje peste viteza admisă, totuşi la linie dreaptă am fost bătuţi cu fracţiuni de secundă.

— Ce proecte aveţi pe viitor?

— Foarte simplu. Voi concura la anul cu un bob modern, ca să pot duce lupta în condiţiuni egale cu adversarii mei şi să sperăm că: Pasărea (nu orice pasăre!) n'are să piară pe limba ei!

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 22)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

Dece mi-ar fi telefonat?...

Ar fi putut, desigur, să-mi ureze succes. Ar fi fost o amabilitate care mi-ar fi făcut plăcere. Dar amabilitatea nu este obligatorie.

N'a vrut, n'a făcut-o.

Ei şi?... Pagubă'n ciuperci. Dar Radu?... Dar Radu?... Nici el?... Nici chiar el să nu mă caute, să nu mă întâlnească în ziua celui mai greu match din cariera mea?... In ziua în care aş fi voit să ştiu neapărat ce este exact, ce este adevărat, din legătura lui cu Miry?...

— Vişoiu... Vişoiu!...

Am întors capul speriat. In spatele meu, din marginea tribunei, un oficial îmi face semne disperate:

— Vişoiu... Vişoiu... Haide domnule, unde umbli?... Te căutăm de-un ceas, prin tot oraşul.

— Adevărat?... Dece?

— Cum dece? Nu vrei să mai joci?

— Ba da.

— Atunci?

— Atunci, ce?

— Haide domnule, că e târziu.

— Cât e ceasul?

— E cinci...

Am tresărit, ca speriat din somn. In jurul meu, tribunele sunt pline de lume şi vacarm. Puzderie de lume zgomotoasă, înghesuită clae peste grămadă, cu strigătele de încurajare oprite momentan în bolta gurii, dar gata să evadeze într'o încurajare tradiţională şi înfierbântată pentru echipa României. Pentru echipa din care fac parte şi eu.

— Haide domnule... Vino...

Am suit dealul O. N. E. F.-ului, spre vestiarul din fund.

Nu ştiu precis ce-a fost apoi.

Peste detaliile pregătirii s'a lăsat o pâclă prin care memoria nu poate să răzbată. Nu ştiu când m'am desbrăcat, cum m'am desbrăcat, cu ce m'am îmbrăcat şi cum am luat loc în plutonul echipei care reprezintă România.

Mi se pare că un oficial cu pretenţii de Demostene sportiv, ne-a ţinut un discurs: «*Fiţi atenţi... copii... Româna... voi care... tricolorul ţării... întreaga românime...*

M'am trezit pe teren, aliniat în frontul jucătorilor, cu mâna îndreptată în sus, într'un salut fascist, şi-acoperit din tribună de prima salvă a mulţimii entusiastă şi sonoră:

— Bravo... bravo... bravo...

Mi-am auzit şi numele.

— Bravo Vişoiu...

Apoi, câteva minute, nu mi-am mai dat seama de nimic. Ca şi când aş fi dormit.

M'a trezit, într'un târziu, ţipătul ascuţit din fluerul arbitrului. Eram în poartă. In faţa mea, jocul începuse...

In faţa mea, balonul a început să alerge, gonit din urmă de jucători. Se zbate în passe scurte şi rapide, se înalţă în aer şi cade din nou pe sol, urmărit cu o persistenţă disperată.

Aproape nu-l văd.

Ungurii sunt maeştrii incontestabili. Au un aplomb de învingători siguri şi o siiguranţă exagerată. Joacă degajat, în alură de câştigători pe cari eforturile adversarilor nu-i pot împiedica să facă ce poftesc.

Dar adversarii nu sunt chiar o cantitate neglijabilă. Dimpotrivă. Au astăzi o poftă nestăpânită de joc. Aleargă nebuni şi împinşi din urmă de vacarmul tribunelor, reuşesc lucruri pe cari n'aş fi crezut că le vor putea ajunge vre-odată.

Dar toate acestea — jocul, alura ungurilor, riposta dârză a echipei noastre şi vacarmul încurajerilor din tribună — n'au reuşit să mă desmorţească. Urmăresc jocul ca orice spectator. Ca şi când n'aş face parte din echipă. Ca şi când nu aş fi fost pus aici — în poartă — să fiu în ultimă instanţă, obstacolul ultim în calea înaintării maghiare.

Joc desigur. Dar jocul meu este instinctiv. Sar, plonjez, privind balonul, îl bat şi îmi reiau locul cu o linişte de spectator englez. Sunt aproape adormit.

Şi totuşi, reuşesc lucruri în faţa cărora tribunele se sparg în chiot de admiraţie:

— Bravo Vişoiu...

— Bravo Vişoiu...

Un shot fulgerător al unui înaintaş ungur, l-am blocat cu un salt de panteră, în colţul porţii. Un alt atac l-am anulat, zvârlindu-mă în picioarele altui jucător ungur.

Am salvat câteva goaluri aproape inevitabile.

Recunoscătoare, mulţimea îmi trimite aplauze şi strigăte de bravo.

Dar jocul, performanţele mele şi mulţimea nu reuşesc să mă desmeticească. Sunt obosit. Parcă dorm...

La pauză, oficialii mă felicită:

— Bravo, Emile. Ai fost magistral...

— Cu tine în poartă, nu primim sigur niciun goal.

Incerc să zâmbesc. Dar nici felicitările acestea nu izbutesc să mă înviorează. Imi fac plăcere? Poate... In fond, dece nu? Dar moleşeala care mă stăpâneşte retează proporţiile satisfacţiei. O reduce la dimensiuni de miniatură.

Fluerul arbitrului a tăiat arena, vestind reluarea jocului.

Imi reiau locul, escortat de-alungul terenului de aceleaşi aplauze zgomotoase ale spectatorilor cari mă urmăresc cu simpatie. Aproape cu recunoştinţă:

— Bravo Vişoiu...

— Bravo Vişoiu...

(Va urma)